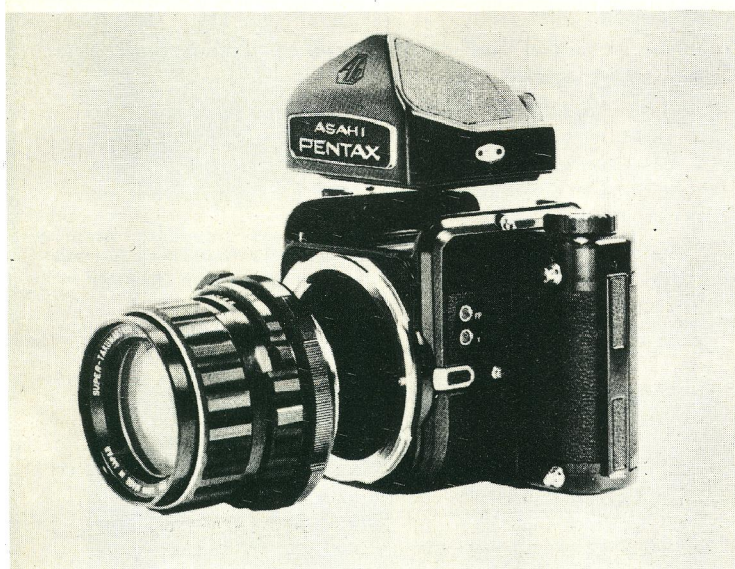

Pentax 6x7 spejlreflekskamera

I vrirnen af de mange formater fremkom det nye mellemformat 6 x 7 cm. Mange spurgte sig selv, om det nu ikke var lidt pjattet med den ekstra cm til det eksisterende 6 x 6-format? Det er det nu ikke, idet - som Pentax selv siger - det er et ideelt format, da forholdet 6 x 7 cm passer bedre til udnyttelsen af forstørrelsespapir, og det er let at opbygge en smuk og harmonisk billedkomposition. Begge dele noget man havde savnet ved 6 x 6-formatet. Så vil nogen måske indvende, at der jo trods alt fandtes 6 x 9-formatet, jo da, men det er faktisk lidt for langt i formatet, og hvis man vil spare lidt, ja så får man 10 optagelser på en 120-film med 6 x 7 men kun 8 med 6 x 9. Der er således teoretisk flere ting, der taler for dette format - men hvordan er så kameraet? Mange har sammenlignet det med et 24 x 36 mm spejlrefleks-

kamera, men det er ikke fair. Det større format må selvfølgelig også give et større og tungere kamera. Alene objektiverne er en belastning at slæbe rundt på. Jeg havde - i lighed med de andre tests, jeg har lavet - kameraet med på tur i Hareskoven, men efter en halv times forløb var jeg temmelig træt og øm af at slæbe rundt på det. Det er ellers ikke noget klodset apparat, størrelsen taget i betragtning. Det ligger godt i hånden og de få betjeningsgreb sidder håndrigtigt. Søgeren er dejlig stor og giver et klart billede. Den elektroniske lukker går blødt og uden nævneværdig vibration. Den lydæssige side af sagen kan ikke ændres med så stort et »gardin«. Kameraet tager både 120 og 220 ruller, de sidste med 21 optagelser. Billedstørrelsen er i øvrigt ikke 6 x 7, men 5,5 x 7 cm.

Objektiverne er med bajonet (hvilket er noget nyt for Pentax), og de kobles på kamerahuset med en indvendig bajonet i brændvidderne fra 35 til 300 mm og med udvendig bajonet fra 400 til 1000 mm. De fleste - og alle de nyeste - objektiver er med SMC-coating og de tegner aldeles fortræffeligt. Standardobjektivet er på 105 mm f. 2,4 opbygget af 6 elementer med en nærgrænse på 1 m, hvilket er fuldt tilstrækkeligt. Jeg prøvede også macro-objektivet på 135 mm f. 4,5, der har en nærgrænse på 0,85 m, men alene lysstyrken gør, at de fleste nok vil foretrække normalen. Objektivet på 105 mm vejer 630 g, der lagt sammen med kamerahuset med prismesøgger vejer 1.740 g, i alt 2.370 g. Det gør jo, at man ikke tager mere udrustning

med end højst nødvendigt. Men som billederne viser, kan man lave fantastiske udsnitsforstørrelser med et resultat, der stadig er bedre end det lille 24 x 36 mm, og så kan man på den måde måske spare en tele - men det var vist ikke det, der var meningen med det store format. Den optiske kvalitet er således helt i top, selv om en testtavleoptagelse viste tal, jeg ikke umiddelbart kunne forstå. Men det skyldtes, at jeg sammenlignede med 24 x 36 mm objektiver, der nødvendigvis må have en fantastisk høj opløsning for overhovedet at kunne være med i legen. Det vil igen ikke være fair at sammenligne, og resultaterne man opnår taler ganske tydeligt for sig selv.

Finn

Alle illustrationer: Finn

Som FOTO-KINO fotograf og dermed leverandør af f.eks. farvedias til forsiden er mit behov for et større format end 24 x 36 mm steget betydeligt i den senere tid. Også som pigefotograf var det med særlig interesse, jeg modtog Asahi Pentax 6 x 7 (den kendte pigefotograf Sam Haskin anvender jo dette apparat). Min del af testen er den rent brugsmæssige.

Hvordan er det så, efter i mange år at have været fanatisk småbilledfotograf, at få så stort et kamera i hænderne? Lad mig slå det fast med det samme: Det er kun et spørgsmål om tilvænning.

Jeg gjorde det, at jeg pakkede min Nikon ned i tasken og gemte det hele væk. Så fandt jeg min Weston Master belysningsmåler frem og gik i gang med fotograferingen. Dog havde jeg først læst den medfølgende brugsanvisning grundigt igennem og lært alle funktioner at kende. Allerede efter et par film var jeg helt fortrolig med 6 x 7'eren, der føles meget håndrigtig.

Det er let at vænne sig til betjeningen, bortset fra objektivernes lange vandring ved skarphedsindstillingen. Men også dette klares let med en kort øvelsestid.

Søgeren er dejlig stor og lys, og skarphedsindstillingen lettes af en virkelig god matskive. Men jeg skulle lige først vænne mig til det meget ændrede format: 24 x 36 mm kontra 60 x 70 mm. Hvilket er bedst? Ærligt talt, jeg kan ikke rigtig blive enig med mig selv om det. 24 x 36 mm er jo dejligt let at arbejde med, størrelsen taget i betragtning.

Men hvad angår forstørrelsesgrad, og dermed skarphed og kornstørrelse på det færdige billede, har 55 x 70 mm negativet jo en klar fordel. Men det er for mit vedkommende især forskellen ved farvedias, der kan få mig til også at have et 6 x 7 kamera. Når man er vant til at

se sine præstationer i 24 x 36 mm, virker det som en kraftig forstørrelse at se et 55 x 70 mm dia. Ikke sært at billedredaktørerne ved de forskellige blade helst vil have mindst 6 x 6 cm formatet. Bedømmelsen af billeder foregår oftest på en lyspult, og derfor er et stort dia på 55 x 70 mm jo unægteligt meget

Et udsnit på 20 x 30 m optaget med 150 mm objektiv.

lettere at bedømme og udvælge.

Min konklusion bliver derfor, at jeg meget vil anbefale dette kamera til »kornfanatikere«, til fotografer, der leverer farvedias til bladene, til de mange, der laver store forstørrelser til udstillingsbrug og til ja, alle, der ønsker sig et kamera af højeste

kvalitet, og som har råd til at betale prisen, der naturligt er noget høj, set med en fritidsfotografers øjne. Men fagfotograferne, der ofte bruger dette kamera, anser nærmest kameraet for at være billigt, mulighederne og kvaliteten taget i betragtning.

otto

Udsnit svarende til helarksforstørrelse